

fordelingsarbejdet i videst muligt omfang koncentrerer sig om at fremme frivillige jordfordelingsforanstaltninger mellem enige lodsejere. Ikke destomindre er det nødvendigt at opretholde regler, der kan binde den enkelte til foranstaltninger, der ønskes af lodsejernes flertal. En mangel af tvangsregler vil gøre det muligt for en enkelt vrangvillig lodsejer at tiltvinge sig en urimelig økonomisk eller anden fordel på statens eller de øvrige lodsejeres bekostning.“

Ved formuleringen af § 3, stk. 1, har man opretholdt den tidligere lovgivnings hovedsynspunkt, at den, der — uden at have tilsluttet sig planen — må afgive jord, skal have erstatningsjord, der i alle henseender er af samme udnyttelsesværdi som den afgivne. Dog gives der ved § 3, stk. 2, mulighed for at fravige dette princip, hvor hensynet til loddernes naturlige afgrænsning gør det nødvendigt, idet lodsejerne forpligtes til at modtage udligning i form af penge indenfor et beløb af 500 kr. og ikke udover 5 pct. af værdien af det afgivne areal.

Ved § 3, stk. 3, der svarer til den tidligere lovs § 2, stk. 2, forhøjes den del af en lodsejers areal, hvormed han kan tilpligtes at indgå i en jordfordeling, fra 15 pct. til 25 pct., regnet efter jordværdien.

Den nye bestemmelse i § 3, stk. 5, hvorved anden fast ejendom end landejendomme skal kunne inddrages under jordfordeling, er motiveret ved, at det ved udarbejdelsen af jordfordelingsplaner ikke sjældent har vist sig påkrævet og ønskeligt at kunne inddrage også andre arealer, f. eks. selvstændigt vurderede fri arealer eller skovarealer.

De øvrige bestemmelser i § 3, stk. 4 og stk. 6—7 udgør i hovedsagen en videreførelse og udbygning af reglerne i den tidligere lovs § 2, stk. 3—4 om udlæg af jord til veje og kendelsernes tinglysning.

Lovens §§ 4—6, der indeholder bestemmelser om jordfordelingskommissionernes endelige kendelser, fordeling af de tinglyste byrder, dispensationer fra de gældende regler om udstykning og sammenlægning, samtykke fra panthavere, afvikling af mergelgæld samt de endelige kendelsers tinglysning og notering, videreudvikler de herom handlende bestemmelser i den tidligere lov og lovfæster gældende praksis.

§ 7, der er ny og motiveres ved hensynet til fremme af